Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 191 (2193) ♦ Четвер, 14 жовтня 1999 року ♦ Ціна договірна

14 жовтня

✔ 1919 р. У Кам'янці-Подільському Директорія, уряд та армія присягнули на вірність УНР.
✔ 1920 р. Червона Армія розгромила війська Врангеля поблизу Каховки.
✔ 1942 р. Утворено Українську повстанську армію (УПА).
✔ 1946 р. Ухвалено рішення про створення Міжнародної організації зі стандартизації.
✔ 1974 р. У Києві відкрито республіканський Будинок кіно.

Прем'єр — не керівник передвиборного штабу

Із заключного слова Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА на дні уряду 12 жовтня 1999 року

Шановні друзі! Я думаю, що ми вранці прийняли дуже виважене рішення. А саме: не схиляючи голови ні перед Президентом, ні перед урядом, які грубо порушують Конституцію і законодавство щодо обов'язкової трансляції дня уряду, вирішили все-таки сьогодні розглянути два доленосні питання, що, безперечно, вплинуть і на завершення 1999 року, і на формування бюджету 2000 року.

Сьогодні висловилися і представники уряду, і депутати — голови комітетів, представники фракцій. Більшість до розгляду цих питань підійшли дуже виважено. І ми повинні все зробити, щоб цей матеріал, який ми сьогодні відпрацюємо, рішення, які приймемо, дійшли до кожного громадянина. Ми повинні, як кажуть, зробити все, щоб не дати можливості ні Президенту, ні Прем'єр-міністру, котрий забув про свої прямі і святі обов'язки голови уряду, спекулювати на темі. Прем'єр-міністру варто було б пам'ятати, що він має говорити від імені Кабінету Міністрів, а не керівника передвиборного штабу одного з кандидатів у Президенти, і саме як Прем'єр-міністру виступити із заключним словом тут стосовно цих двох животрепетних питань.

(Закінчення на 2-й стор.).

Я вам пишу...

Виборець радить кандидатові в Президенти

Німеччина. 1932 рік. Вибори до рейхстагу. Внаслідок розбіжностей між соціал-демократами і комуністами було розірвано єдність робітничого класу і до влади прийшли націонал-соціалісти на чолі з А. Гітлером.

Кандидати в Президенти О. Мороз, П. Симоненко та О. Ткаченко! Слід, відкинувши особисті амбіції, висунути одного претендента (хоча б за жеребом) і перемогти. Народ вам вірить.

Не зробивши цього, програєте вибори. Вам ніхто не повірить і не простить, якщо втратите цей шанс.

Олександр УДОД, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни.

У комітетах Верховної Ради України

Щоб відчути пульс транспортних артерій

Виїзне засідання у Причорномор'ї члени Комітету з питань будівництва, транспорту і зв'язку Верховної Ради України на чолі з головою комітету Юрієм Круком розпочали з відвідин ряду підприємств транспортної галузі, із зустрічей з їх керівниками, фахівцями, робітниками, щоб почути оцінки, так би мовити, виробничого, економічного, соціального самопочуття з перших вуст.

В Одеському морському торговельному порту парламентарії цікавилися взаємостосунками з іноземними партнерами, зокрема вивчали хід підготовки до введення тут вільної економічної зони порто-франко. В Іллічівську ознайомилися з «феноменом» бурхливого розвитку порту, з проблемами поромного сполучення між Україною й країнами Чорноморського басейну, зі становленням першого вітчизняного муніципального пароплавства.

(Закінчення на 2-й стор.).

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

ГАРНЕНЬКО СИДИМО

Цікаво, що потріпаний плакат над оцими посиденьками висить ще з часів минулих президентських виборів — судячи із заклику, що на тому плакаті.

Цікаво також, що кандидат, чиє гасло там висить, тоді, здається, переміг. Тобто бути впевненим у його перемозі на всі сто відсотків не можна, але, здається, він тоді таки переміг. Принаймні, так нам сказали наступного дня. А ми погодились. Ото й сидимо — всі. Гарненько сидимо, як годиться господарям великої держави. Сидимо і чекаємо — що ж новенького нам скажуть цього разу?

Ви просили допомоги...

Аналіз пошти «Голосу України» свідчить: читачі довіряють газеті більше, ніж органам виконавчої влади на місцях. «Остання надія на редакцію», — пишуть передплатники. Характерно, що домогтися позитивного рішення з елементарних проблем вони не можуть.

І. Грищенков із Луганщини ніяк не міг домогтися перерахунку пенсії як громадянин, який необгрунтовано зазнав політичних репресій. Після втручання редакції справедливість перемогла.

Передплата-2000

Про неможливість придбати скраплений газ розповів газеті Василь Ткалич із Золотоніського району Черкаської області. Із райдержадміністрації, куди ми надіслали листа, повідомили, що інвалід війни отримав безкоштовно балон газу, паливо йому буде завезено ще й за пільговою ціною.

Сім'ї Моторнюк із Червоноармійського району Житомирщини надано матеріальну допомогу, виділено одяг, виплачено допомогу на дітей. Про це повідомила нас облдержадміністрація, якій редакція надсилала листа нашої читачки.

Громадянці К. Максимишин із Тернопільщини ремонтують квартиру, І. Бакалеву почали виплачувати заборгованість за роботу в шахті...

Дрібниці це? Хай скажуть читачі, які завдяки «Голосу України» домоглися того, чого не могли домогтися від місцевої влади роками...

❍ В матчах плей-оф Євро-2000 зустрінуться: Словенія — Україна, Ізраїль — Данія, Ірландія — Туреччина, Шотландія — Англія. Перші поєдинки — 13 або 14 листопада, повторні — 17 листопада.

P.S.

До виборів залишилося 17 днів

У номер

Щоб відчути пульс транспортних артерій

(Початок на 2-й стор.)

Після повернення з Іллічівська до Одеси народні депутати відвідали авіаційне підприємство та багатостраждальне Чорноморське пароплавство. Останнє, відомо, вже тривалий час викликає особливий головний біль не тільки у структур влади, а й, передусім, у багатьох тисяч моряків та членів їхніх сімей, працівників берегових служб. Адже геть розтринькане (не без участі, до речі, центру), воно втратило майже всі свої судна, перевезенням вантажів і пасажирів не займається, має величезні борги перед державою та людьми. Чи можна знятися з мілини, відродити судноплавство, стабілізувати вкрай складну обстановку? На ці питання народні депутати шукали відповіді разом з новим керівником пароплавства Сергієм Мелащенком, фахівцями компанії.

Члени комітету відвідають Ізмаїл, де ознайомляться передусім з проблемами, що постали перед моряками й портовиками Придунав'я у зв'язку з недавньою війною в Югославії та порушенням, внаслідок цього, судноплавства по річці Дунай.

Завдання — схожі, причини — різні

Незважаючи на передвиборні пристрасті, український парламент продовжує активно працювати над своїми завданнями. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук під час зустрічі з міністром юстиції та громадського порядку Республіки Кіпр Нікосом Кошисом. А пріоритетними напрямами роботи ВР В. Медведчук назвав законодавче забезпечення економічних та правових реформ в Україні, подолання соціально-економічної кризи.

Нікос Кошис зазначив, що перед Кіпром нині теж стоять нелегкі завдання реформування законодавства. Щоправда, з дещо іншої причини: країна є кандидатом у члени Європейського союзу, отож має виконувати відповідні вимоги. Щодо нас, то пан Кошис побажав, аби результат наступних виборів став запорукою майбутнього розвитку України.

Пограбовано штаб

У Жмеринському райвідділі міліції Вінницької області мало говорять про факт пограбування приміщення передвиборного штабу кандидата у Президенти Олександра Мороза. Начальник райвідділу Анатолій Бешлей сказав, що розмову з цього приводу зможе продовжити тільки з дозволу свого обласного керівництва. Працівник прес-центру УМВС в області Ігор Клопотій, хоч як дивно, підтвердив правоту таких дій. «Я буду в начальника, — додав він, — і уточню, чи маємо ми право надавати таку інформацію для преси...»

Тим часом факт пограбування приміщення знайшов підтвердження. Передвиборний штаб О. Мороза у Жмеринці, на жаль, залишився без оргтехніки та засобів зв'язку. Чи викрали злодії документи, невідомо. Зате не є таємницею інше — популярність Олександра Олександровича серед вінничан. Вона, за твердженням деяких політологів, найвища порівняно з іншими кандидатами.

✔ Фотофакт

Так виглядав перший комерційний старт українського ракетоносія «Зеніт-3SL» у рамках міжнародного проекту «Сі лонч» («Морський старт») з морської платформи «Одіссей» в Атлантичному океані. «Зеніт-3SL» вивів на орбіту американський телевізійний супутник «Дайрект-ТВ» компанії «Хайєс спейс енд коммюнікейшнз» вагою 3450 кг.

Фото Ассошиейтед Пресс — УНІАН.

Прем'єр — не керівник передвиборного штабу

Із заключного слова Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка на дні уряду 12 жовтня 1999 року

(Початок на 1-й стор.)

По-перше, погасити заборгованість у заробітній платі, грошовому забезпеченні, пенсіях, стипендіях та інших соціальних виплатах нашому населенню, тобто ліквідувати явище, яке за своєю суттю і кінцевими наслідками є економічно руйнівним, оскільки в обігу немає коштів. Якщо люди не одержують пенсію і зарплату, то коштів в обігу і бути не може.

По-друге, налагодити ефективне управління державним боргом. І це, думаю, зрозуміло бодай трохи грамотним економістам чи просто спеціалістам. Незважаючи на пожежні дії уряду, загальний обсяг заборгованості за 8 місяців поточного року збільшився на 350 мільйонів гривень, тобто на 4 відсотки, і становить сьогодні 9,5 мільярда гривень. Це перевищує третину видаткової частини державного бюджету. І це факт!

Зокрема, заборгованість у заробітній платі за цей період збільшилася майже на 7 відсотків і становить 7 мільярдів гривень.

Певні зрушення відбулися з погашенням заборгованості у пенсіях, про що було сказано. Знижання становить 6 процентів, але сума боргу сьогодні ще дорівнює 1,9 мільярда гривень.

Про неспроможність уряду і в майбутньому радикально розв'язати проблему погашення заборгованості промовисто свідчить той факт, що урядовим проектом державного бюджету на 2000 рік пропонується в наступному році погасити лише 12 відсотків боргів із соціальних виплат, які склалися за станом на 1 січня 2000 року (незважаючи на вимогу Бюджетної резолюції щодо повного погашення заборгованості).

Безпорадність уряду щодо вирішення питань, які розглядаються, полягає в нездатності розв'язати загальну проблему тривалої економічної стагнації, що з кількісної перетворюється на якісну і може характеризуватись як початок економічного розпаду держави. Я просив би над цим задуматися, враховуючи і внутрішній, і зовнішній борг.

Про те, що грошові потоки практично не циркулюють по серцево-судинній системі реальної економіки, свідчить той незаперечний факт, що кредиторська заборгованість між підприємствами України за останні 3 роки і 7 місяців зросла в 5,6 разу і на 1 січня 1999 року досягла астрономічної цифри — 183,4 мільярда гривень, що в 1,76 разу перевищує обсяг ВВП, який Україна мала на кінець 1998 року.

Зрозуміло, що таким підходом уряд фактично нав'язує державі й надалі жити у боргах і перед населенням, і перед зовнішніми кредиторами.

Стосовно питання державного боргу та його обслуговування, то у цій сфері ситуація без перебільшення, катастрофічна. За період із січня 1997-го по серпень поточного року зовнішній борг України збільшився з 8, 8 мільярда доларів США до 12,6 мільярда доларів, тобто протягом зазначеного короткого періоду (двох років) збільшився майже на 42 відсотки. Ще стрімкішими темпами зростає внутрішній борг, який нині майже втричі перевищує рівень, який був за станом на 1 січня 1997 року.

Не може не викликати особливого занепокоєння те, що паралельно з нарощуванням заборгованості Україна втрачає виробництво валового внутрішнього продукту. Він продовжував і продовжує скорочуватись: у 1997 році — 3 проценти, в 1998-му — 1,7, за 8 місяців цього року — 2,8, про що йшлося. І в цей самий період фактично зупинилася структурна перебудова національного господарства, йде розвал матеріально-технічної бази. Ніякої модернізації і заміни на нове обладнання в жодній із галузей не відбувається.

Якщо 1997 року видатки, що спрямовувались на обслуговування та повернення зовнішнього боргу, становили 1 мільярд 109 мільйонів доларів США, або 10 відсотків від обсягів бюджетних витрат того року, то вже в 1999-му вони становлять 2 мільярди 16 мільйонів доларів США, або 32 відсотки від затверджених бюджетних витрат поточного року. До того ж у цій сумі 543 мільйони доларів США, або 27 відсотків усієї суми, що спрямовується на повернення та обслуговування зовнішніх боргів, припадає на сплату відсотків.

Найбільш загрозливою ситуація щодо боргової безпеки країни прогнозується в 2000—2001 роках. Саме в цей період Україна по зовнішніх запозиченнях має віддати близько 5,6 мільярда доларів, з них у 2000 році — 3,1 мільярда (2,2 мільярда — Міністерство фінансів, 0,9 мільярда —Національний банк).

Навіть за умови, коли в розрахунках брати середньозважений курс долара на 2000 рік на рівні 5 доларів за гривню (саме цей курс Кабінет Міністрів визначив, подаючи бюджет), ця сума дорівнюватиме в наступному році 28 мільярдам гривень. Тобто необхідно буде сплатити таку суму, яка на 1,5 мільярда гривень перевищує всю видаткову частину, визначену в проекті державного бюджету на 2000 рік.

Ще раз підкреслюю, що сума обслуговування та погашення зовнішнього державного боргу в 2000—2001 роках перевищуватиме витратну частину річного бюджету України 2000 року. Постає запитання: за рахунок чого і кого віддаватимемо борги? Я підкреслюю: не що, а кого? Зрозуміло, що за рахунок нашого населення.

Безперечно, за рахунок обмеження поточного споживання малозабезпечених верств, приватизації, залишків ліквідного державного майна, підчищення Національним банком валютного ринку. А якщо «повезе», а це я беру, як кажуть, у лапки, то за рахунок нових кредитів — або під високі відсотки, або під дискримінаційні зобов'язання Міжнародному валютному фонду чи Світовому банку.

Так, у поданому до Верховної Ради проекті бюджету на 2000 рік уряд планує залучити зовнішніх позик на 1,4 мільярда доларів США, що фактично прокредитує виплату відсотків, але відповідно збільшить у подальшому загальний зовнішній борг. Думаю, що ситуація, яка склалася в фінансовій сфері нашої держави, вимагає серйозного аналізу та термінових рішучих кроків. В умовах стагнуючої економіки та падіння життєвого рівня населення України такі борги і боргові витрати ми нести з вами не зможемо.

Отож висновок: обговорення може бути сьогодні лише з одним завершенням — визнати роботу уряду незадовільною.

Я думаю, що той, хто стане Президентом нашої держави 1 листопада цього року, розуміє, яку спадщину він одержить. Я думаю, що той уряд, який буде сформований за участю, як було сказано, і Президента, і парламенту, прекрасно розумітиме, що спадщина надто складна. І тому, шановні друзі, ми з вами будемо зобов'язані, об'єднавшись, думати, як державу виводити з такого економічного стану, з тієї економічної кризи, в якій ми опинилися.

Щодо Верховної Ради як законодавчого органу. Я хотів би ще раз нагадати декому з депутатів, особливо молодих, яким випало потрапити в цей парламент: шануйте себе і дякуйте людям, що ви сьогодні є народним депутатом. Це не манна з неба на вас упала — вам довірив народ. Людина, яка закінчила школу і бажає добра собі й своїм близьким, добра державі, йде в технікум, вуз, профтехучилище. Через 4—5 років стає інженером. Дехто в нас вважає, що можна лише начепити значок на лацкан і вже одержати ту політичну зрілість, гарт і розуміння державності, які вимагаються від народного обранця. Так не буває, тим паче, коли перебувати день на сесії і десять — поза межами цього залу.

Верховна Рада — це велика народна, велика державна академія. Чотирирічна праця в ній — це ще один вищий навчальний заклад для кожного. Але це стосується тих, хто не позує, а справді працює над собою, працює над тими завданнями, які на нього покладено, а точніше — на кожного з нас як на народного обранця.

Тому я просив би запам'ятати: у нас сьогодні не урочисте засідання, а звіт уряду з двох важливих питань. Вчитайтесь у документи Кабінету Міністрів, вчитайтесь у документ Рахункової палати, вчитайтесь у документи відповідних профільних комітетів. Задумайтеся над ними, щоб об'єктивно судити про стан справ в економіці і про майбутнє нашої держави.

Я просив би, щоб ми з вами прийняли дві постанови — з першого і з другого питань.

Навіщо такий тиск?

99 Вибори

«Наш вибір — Леонід Кучма». Куди не глянь... Як уже все це набридло простому тернополянину! Йдеш до магазину — всі вітрини в портретах Президента, їдеш в автобусі — те саме. Однак народ ніхто не запитає, що для нього головне та чого він хоче. У вітринах магазинів поряд з портретами Леоніда Даниловича написи: купуйте тільки українське, тобто українські товари. Так і хочеться запитати, а де вони?

На своїй асамблеї представники 30 політичних партій і громадських організацій Тернопільщини «Наш вибір —Леонід Кучма» прийняли резолюцію про звернення до виборців Тернопілля, заявивши, що для формування в області відкритого громадянського суспільства блок «Наш вибір — Леонід Кучма» збирає підписи виборців під наказом кандидату. Ті, хто поділяє позицію зібрання, є йшлося, звичайно, що альтернативи в Україні нема і єдиний шлях України до цивілізованої європейської держави — тільки з Кучмою, можуть поставити свої підписи і подати пропозиції.

Як бачите, доходить до абсурду. А виборця силоміць намагаються переконати, за кого треба голосувати. Втім, якщо справді «Наш вибір — Кучма», то навіщо такий тиск? До речі, ніхто не чинить його на виборців з боку інших кандидатів, окрім команди Кучми.

Галина СТОРОЖУК.

Тернопільська область.

ВВП країни скоротився за 8 місяців цього року на 2,8 відсотка

Олег Білорус: «Диво України неминуче»

Про ювіляра, якого не збити картузом і не здивувати дипломатичним капелюхом

Сьогодні, на Покрову, виповнюється 60 років відомому вченому, дипломату, державному діячеві, народному депутатові, члену-кореспонденту НАН України, доктору економічних наук, професору Олегу Білорусу.

Як професійний дипломат і дослідник у міжнародній галузі О. Білорус вніс великий особистий вклад у розвиток міжнародного співробітництва. Успішно захищав інтереси України в системі ООН, ЮНЕСКО, ЮНІДО, МОП. У 1992—94 роках Олег Григорович був першим Надзвичайним і Повноважним Послом України в США. З 1995 року завідує відділом міжнародних стратегій в Інституті світової економіки і міжнародних відносин НАН.

Олег Білорус — академік багатьох зарубіжних і міжнародних академій наук, заслужений діяч науки і техніки України. Має вищий дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного Посла України. Удостоєний почесного звання «Дипломат 1994 року» (США), урядових нагород СРСР та України. Крім цього, О. Білорус — автор і співавтор більш як 300 фундаментальних наукових праць, один із провідних дослідників у галузі проблем економічної трансформації, формування ринкового господарського механізму, вдосконалення системи управління великими соціально-економічними системами, міжнародної економічної інтеграції, глобалістики, стратегічного і державного менеджменту, теорії і практики міжнародних відносин.

Народний депутат Олег Білорус — один з координаторів парламентської фракції «Батьківщина», співавтор законопроекту про засади національних інтересів України, законопроекту про засади внутрішньої і зовнішньої політики України та більш як 20 інших законопроектів.

(З досьє «Голосу України»).

— Пане Білорус, щоб заощадити місце для самого інтерв'ю, довелося пожертвувати переліком усіх ваших титулів, напрямів діяльності і наукових інтересів. Досьє у вас вийшло з великим скороченням... Ви тривалий час перебували на дипломатичній роботі. Нині ви депутат — за складної політичної ситуації у державі. Скажіть, коли більше потрібен хист дипломата — під час виконання обов'язків посла чи парламентарія?

— Кажуть, що дипломатами не народжуються, але мені здається, що я дипломатом був завжди, незалежно від віку і роду діяльності. Може, це щось природне, властиве моєму характеру від народження до нинішніх днів. Напевно, на генетичному рівні в мені закладено високий ступінь толерантності, терпеливості. За все своє життя, працюючи керівником різних рівнів, зустрічаючись із різними людьми, часом налаштованими до мене навіть вороже, я жодного разу не дозволив собі «вийти з берегів», вдатися до мови і дій, які не передбачені рамками моєї поведінки. Це моє кредо, основа. Врешті-решт, дипломатія — це не просто фах, це — досвід, спосіб життя, вміння переконувати і досягти можливого компромісу.

— У «способі життя» ви переконали своєю відповіддю. Вона дуже дипломатична! А в родинних і людських стосунках ви також зразок толерантності?

— Також, уявіть собі. За західною класифікацією я —Терези, за східною — Котокролик. Що може бути м'якше за це сумирне створіння?

— Нічого собі сумирне: кіт — брат тигра, істота, яка завжди ходить сама по собі...

— Це, звичайно, був жарт...

Мої колеги, друзі і близькі чомусь в мені помічають тільки тверді риси характеру, велику впертість в досягненні мети, здатність працювати в режимі надзусиль усе життя, не відмовляючись від моральних цінностей.

— У розпал «холодної війни» ви були на науковому стажуванні в США у Гарвардському та Колумбійському університетах. Як вам удалося потрапити до Сполучених Штатів, які найяскравіші враження привезли з оплоту капіталізму на соціалістичну батьківщину?

— У моєму житті було багато див: траплялося те, в що неможливо було повірити навіть у найсміливіших мріях. У 1964 році мене, аспіранта, зарахували до групи молодих урядових учених-економістів СРСР, яка виїхала на наукове стажування до Югославії. За рішенням Микити Хрущова, який помирився з Тіто, ми мали вивчати югославську систему самоврядування підприємств: поєднання ринкової і соціалістичної економіки. Їхати, чесно кажучи, мені страшенно не хотілося — саме працював над дисертацією. Але на мене «натисли», і я досі вдячний тим людям за «тиск». За два роки в Югославії я пройшов величезну фахову школу: одержав надзвичайно високий ступінь розуміння не тільки їхніх проблем, а й наших. Я замислився: якщо в цій маленькій, спустошеній другою світовою війною країні творяться такі чудеса і люди живуть у достатку, то що ж робиться у нас — у могутньому Союзі? Чому ми зашорилися на виробництві засобів виробництва для виробництва засобів виробництва? Знаєте, як в анекдоті: копай кар'єр глибше, добувай руди більше, виплавляй металу більше, роби з нього екскаватори, щоб копати кар'єр ще глибше... Для мене почалася не тодішня «економічна поема», а економічна драма, яка не закінчилась і сьогодні.

— Давайте «копнемо глибше» — повернемося з Європи до Америки...

— Я як перший проректор Національного економічного університету співпрацював з ЮНЕСКО, отже, вже мав досвід міжнародної діяльності. Тому «насмілився» взяти участь у конкурсі на стажування у Гарвардському і Колумбійському університетах. Сподівався без надії. І... несподівано виграв. Це був 1973 рік. У мене, треба сказати, на той час уже склалося чітке уявлення про напрям моєї наукової роботи — стратегічний менеджмент, але мови — англійська, французька — не давали «вільного дихання». Знав їх тоді погано. Тепер уже, коли і сни сняться іноземними мовами, — це не проблема. А тоді! І все ж я поїхав до Америки. У Нью-Йорку жив у Постійному представництві України при ООН, де мав можливість побачити реальне дипломатичне життя.

— Відомо, що ви дипломат не кар'єрний, а професійний. А коли ж професійність почалася?

— Ви знаєте, в харківському об'єднанні «Моноліт», куди мене направили 1960 року після закінчення університету, я пройшов таку практику, що вже, як кажуть, картузом з ніг не зіб'єш. Тим більше не вразиш дипломатичним капелюхом. Але повернуся до свого відкриття Америки. Американські вчені дуже допомогли мені зрозуміти глобальний світ як ціле. Моїм науковим консультантом призначили знаменитого ученого, соціолога-економіста професора Дж. Гелбрейта. Це саме він запропонував концепцію конвергенції капіталізму і соціалізму і передбачив кінець ери імперіалізму. Це підтверджує нині, як відомо, ще один мій добрий знайомий Дж. Сорос і З. Бжезінський. Працювати з такими титанами XX століття — це також диво життя.

— В Америці ставилися до вас, як до білої чи червоної ворони, що перелетіла через залізну завісу?

— Усе було навпаки. На кожному кроці доброзичливість, гостинність, доброта. Це було для мене ще одним дивом. Та й сама Америка перетворилася на суцільне диво. Це була зовсім не та країна, яку я уявляв. І дива тривали...

— Про чудеса минулі ви згадали. А якого дива ви хотіли б і сподіваєтеся від майбутнього?

— Хотів би, щоб Україна стала справді незалежною країною серед країн, щоб після всіх наших трагедій діти, внуки і правнуки сказали: ми живемо в щасливій державі і можемо приєднатися до глобальної ери знань, інформації, інтелекту.

Я не про хліб думаю, хоча сам пережив голод 46—47 років. І страшенні злидні, коли вчився у школі, був студентом. І все ж вважаю, що це не головне. Головне — відчувати себе людьми; гордими за свою Батьківщину в повному розумінні цього слова. На жаль, сьогодні підстав для цього відчуття немає. Та я вірю, що Україна не приречена на животіння, а силою об'єднаної праці народу вона стане могутньою. Мрію про те, щоб вона знов залунала, заспівала. На весь світ, на повний голос. А моя мрія особиста може здатися вам дивною. Мені хочеться ще багато зробити в науці, глобалістиці, розробці національної стратегії, а також у сфері, яка трохи далека від моїх традиційних інтересів: щось на межі мемуаристики і соціального аналізу. Хочу спробувати в цьому жанрі відобразити трагедію XX століття. Це, може, знадобиться тим поколінням, які прийдуть після нас...

Моє життя — і професіональне, і людське — було щасливе. Мені відкрився такий світ! Сидячи в холодному класі сільської школи, я в мріях носився по всій планеті. Мрії стали дійсністю. І тоді, знаєте, до якого висновку я дійшов: кращого світу, ніж цей, рідний, для мене немає. Вже на третій день закордонного життя мене завжди тягнуло до свого порога. Це більше, ніж ностальгія. Ми тут належимо, як каже один мій приятель. Жити життям країни, хоч яким би воно було інколи безрадісним, — це все-таки найбільше щастя.

Мене дуже турбує доля світу у XXI столітті. Я займаюся глобалістикою: політичною, економічною, соціальною. І розумію, що ми як нація повинні змінитися, щоб вписатися у світ, позбутися багатьох штучних комплексів, які нам нав'язали, починаючи з татаро-монгольського іга та інших ізмів. Насамперед комплексу меншовартості. Але треба мати уявлення і про глобальні стратегії — міжнародні й національні. Над цим я сьогодні працюю.

— Редакція «Голосу України» бажає вам успіхів у цій праці — глобальних і очевидних. Віримо, що дива, яких ви чекаєте від майбутнього, здійсняться. Адже, по суті, це було б закономірністю, яку Україна заслужила своєю трагічною історією.

З ювіляром розмовляла Людмила КОХАНЕЦЬ.

З вітерцем, або Обережно, на дорозі кандидат!

Продовження теми

У п'ятницю в семи кілометрах від Докучаєвська Донецької області сталася аварія, в якій постраждали пасажири двох авто. Один із них — охоронець кандидата в Президенти Наталії Вітренко, другий — 33-річна вагітна жінка, мешканка селища Оленівка Волноваського району. Кореспондент «Голосу України» зустрівся з потерпілою в лікарні. Розповідає Неля ПИЛИПЕНКО.

— Ми виїхали з Докучаєвська і прямували до Оленівки. Раптом назустріч — ДАІ, сирена, усім зупинитися. Юра, мій чоловік, почав гальмувати. Ой, краще б він цього не робив! Праворуч — вузька смужка щебінки і кювет, спереду якийсь «Москвич» зупинився. А назустріч несеться автомобіль. Був поворот, колону просто занесло, адже їхали на великій швидкості. І Юра різко натиснув на гальма. Машину вивернуло і поставило впоперек колони. Вони неслися на нас, як скажені!

Ударом мене кинуло аж на сидіння водія. Колона зупинилась. Миттю підскочили чи то «беркутівці», чи то ще якісь озброєні хлопці, витягли чоловіка, наставили на нього стволи і звеліли лягти обличчям на землю. Вони тримали його під прицілом, усі збіглися, хтось вигукнув: «Ти в якій партії?» — «Хлопці, та я ні в якій партії, там дружина моя вагітна, що з нею?» —благав Юра. Мабуть, охоронців «пройняло», вони дозволили чоловікові встати, а мене витягли з машини. Сама я рухатися не могла, одяг розірваний. Поклали на щебінку. Чоловік запитав: «Хто це їхав?» Ось тоді ми й дізналися, що це була Наталія Вітренко.

Вона сиділа в іншій машині і звеліла перенести мене туди. В мене перед очима — суцільний туман. І такий біль пронизує! Пам'ятаю, з рани на руці кров сильно текла. А в них у салоні світлі шкіряні крісла, красиві такі, мабуть, дуже дорогі. Кажу: «Ой, я вам сидіння кров'ю замазала...»

Потім — лікарня, люди в білому, багато людей. Відкриваю очі — стоїть Вітренко. Усі лікарі посходилися, всім цікаво. «Нічого, — бере мене за руку, — тримайся, все буде гаразд. На ноги тебе поставимо, ліками забезпечимо, машину відшкодуємо. Ще на хрестинах погуляємо!» Вона дізналась, що я вагітна. І при всіх пояснила: «Ми їх збили». Так і сказала.

Розповідає лікар-травматолог Докучаєвської міської лікарні Олександр Черпак:

— Поставлено діагноз: підозра на компресійний перелом поперекових хребців, забиті нирки, травма грудної клітини. Рентгенографію не робили, оскільки ранній термін вагітності — 11 тижнів.

Під час розмови Неля лежить на правому боці: аби перевернутись, доводиться кликати по допомогу. На тумбочці — батарея ліків. «Вітренко залишила?» — «Як же, діждешся, — невесело посміхається жінка. — Синці мені залишила».

Юра Пилипенко сьогодні розривається між роботою, лікарнею, ДАІ та господарством. Удома хазяйнує сімнадцятикласник Рома. Юра ночує біля дружини, адже вона не піднімається з ліжка.

— Мені так образливо чути, що мого чоловіка вважають винним, — зітхає Неля. — Адже це не ми, а вони їхали по зустрічній полосі. Не ми, а вони мчали з перевищенням швидкості. Родичі дивилися, що сталося з машиною, приходили — і в сльози: «Лишенько, на тому місці, де Неля сиділа, лише долоня влізе. Як ще, бідолаха, вціліла!» Якщо ти кандидат у Президенти, то що — тобі правила не писані? Невже неодмінно треба збивати простих людей, які трапилися на шляху?

Неля і Юра ровесники, обом по тридцять три. Обоє працюють на Оленівському комбінаті хлібопродуктів. Неля — апаратником, Юрій — електрослюсарем. Вони мріяли збудувати нову хату — простору і світлу, щоб було де дітям побігати. Мріяли про ще одну дитину. А тепер?

Розповідь про цю трагедію не закінчено. В наступних номерах — свідчення інших очевидців подій, офіційний коментар і думки людей, які знають подружжя Пилипенків.

Ліна КУЩ.

Хроніка. Факти. Події

✓ **Страсбург**

Кучму «славлять» у Європі

Прес-служба Ради Європи поширила офіційне повідомлення про минулий візит в Україну доповідачів Парламентської Асамблеї РЄ Тюнне Келама й Анне Северинсен. «Висвітлення передвиборної кампанії державними мас-медіа в Україні видається значно упередженим на користь нинішнього Президента», — наведено в документі слова доповідачів. І далі: «Більш того, незалежні мас-медіа, які висловлюють критичні зауваження на адресу Президента Леоніда Кучми, піддаються тиску з боку органів державної влади (податкової та санітарної інспекцій, інспекції пожежного нагляду). Вони доходять навіть до накладання арешту на банківські рахунки та призупинення виходу видань». Президентові Кучмі, йдеться в прес-релізі, рекомендовано зробити все можливе, щоб за час, який залишився до виборів, усім кандидатам було гарантовано рівний доступ до засобів масової інформації та щоб тиск, який чинять нині на незалежні ЗМІ, було припинено.

✓ **Москва**

Завдання виконано. Жертви мінімальні?

За повідомленнями з російської столиці, федеральні сили оточили позиції бунтівного чеченського воєначальника Шаміля Басаєва. Тривають запеклі бої. Міністр оборони Ігор Сергєєв заявив про великі втрати, але сказав, що жертви з російського боку мінімальні. «Ситуацію в Чечні взято під контроль, — підкреслив міністр. — Основні завдання першого етапу щодо створення зони безпеки виконано».

✓ **Нью-Йорк**

Заборонити не забориниш. Тоді — відкласти

Сенатори-республіканці поки що не відгукнулися на прохання президента Клінтона відкласти голосування з питання про ратифікацію договору про цілковиту заборону ядерних випробувань. Останніми днями стало ясно, що договір, для ратифікації якого потрібно дві третини голосів, зустріне перешкоди під час проходження через сенат. Адміністрація Білого дому заявила, що відмова американських законодавців схвалити документ серйозно зашкодить престижу Сполучених Штатів у всьому світі та зведе нанівець зусилля, спрямовані на запобігання поширенню ядерної зброї.

✓ **Рим**

П'ятнадцять років за минулі гріхи

В Італії парламентська комісія розпочала публікацію списку підозрюваних у шпигунстві на користь СРСР в епоху холодної війни. У списку більш як 250 імен, у ньому фігурують відомі італійські політики та журналісти. У тому числі Армандо Коссута — колишній лідер Комуністичної партії, яка нині підтримує правлячу коаліцію. Сам Коссута назвав звинувачення безглуздими. Прем'єр-міністр Італії Массімо Д'Алема заявив, що звинувачення на адресу членів правлячої коаліції у шпигунстві на користь колишнього Радянського Союзу або придумано, або це — старі аргументи під новим соусом. Проте якщо дані підтвердяться, звинуваченим загрожує до 15 років тюремного ув'язнення.

✓ **Фотофакт**

Учасник Вегетаріанського фестивалю у Таїланді проткнув собі щоку гілкою, аби підтвердити єдність людського тіла з природою. Там демонструвалися найрізноманітніші ритуали та обряди, засновані на буддизмі та таосизмі.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Друзі-стратеги

Київ — в очікуванні суботнього візиту Президента Азербайджану Гейдара Алієва

Чули новий анекдот? Телефонує Леонід Данилович Борисові Миколайовичу і просить приїхати на один день до Києва, можна навіть без краватки. Щоб люди переконалися: місця для рибалки за останні чотири роки в нас стали кращі, аніж у Росії. А між рибалкою та обідом можна кілька угод підписати. На що Єльцин йому відповідає: «Підтримаю. Ось тільки закінчу працювати з документами. І скажи, газ, нафту, що там іще... — а, орден — усе підвезу. Можу навіть вашого прем'єра зняти, понімаєш».

У кожному жарті є частка жарту. А Київ — в очікуванні суботнього візиту Президента Азербайджану Гейдара Алієва. Тиждень тому в Україні побував Президент Узбекистану, позаминулої суботи — Едуард Шеварднадзе, перед ним — глава Казахстану.

Було б дивно, якби колеги по СНД не демонстрували відвертої підтримки нинішнього Президента України. А так усе ще зайвий раз доводить: від того, що тисячу разів вимовиш слово «демократія», країна, в якої сімдесятирічна тоталітарна закваска однієї з республік-сестер, по-справжньому демократичною не стане.

Тінь СРСР, наче шлейф, тягнеться за всіма президентами пострадянських держав. З цього минулого і ніжні багаторазові поцілунки, і вручення орденів. Утім, самі президенти — люди з того минулого. Поганого в цьому начебто немає: досвід, знання, старі зв'язки, бажання виправити власні помилки. Але мислення і манери... Приміром, під час вручення Леонідові Даниловичу ордена Золотого Орла Нурсултан Назарбаєв не зовсім розбірливо промовив: «Дорогий Леоніде Даниловичу!». Журналістам почулося знайоме до болю: «Дорогий Леоніде Іллічу». Казахстанська преса припустила, що в такий спосіб їхній президент міг пожартувати. А узбецькі колеги прямо казали: «Мета візиту — передвиборна агітація». Але навіщо кричати всюди? І так ясно. Тим паче, що «Карімов тільки-но повернувся із Сеула і нікуди не збирався їхати, але дружба — це свято. Вони навіть відпочивали колись разом».

А може, справді не варто про це казати, якщо люди нового покоління не бажають іти в президенти? Тільки погано прихований скепсис дипломатів з далекого зарубіжжя щодо таких візитів змушує думати інакше. Приміром, у Посольстві Угорщини в Україні дуже здивувалися, почувши моє запитання про те, коли відбудеться візит їхнього прем'єра, якого чекали ще влітку, до нашої країни. З'ясовується, вести переговори з виконавчою владою напередодні виборів елементарно не має сенсу. Як і підписувати економічні договори на десятиріччя (масштабність — застаріла болячка). А вибори (навіть наші!) для них не стихійне лихо. У США, Німеччині, Франції, Угорщині, Польщі, Чехії і багатьох інших є чітко визначена політика щодо України і навряд чи вона кардинально зміниться після 31 жовтня.

Але візити колег Леоніда Даниловича, готових саме тепер підписати життєво важливі для двосторонніх відносин документи, тривають. Нагадуючи тури поп-зірок.

Крім очікуваного післязавтра Президента Азербайджану та Президента Молдови, котрий уже приїжджав у серпні, у Києві побували всі гуувамівці. Щодо Туркменбаші — прогнозувати важко. В Емомалі Рахмонова в Таджикистані безліч проблем: навряд чи він тут з'явиться. Роберт Кочерян ще жодного разу не був в Україні — чудовий привід. Б. М. після грипу зібрався у відпустку. Можливо, у Крим? Хоча з ним у розвідку, як із Карімовим, уже не сходиш.

А Олександр Лукашенко? Ось уже хто точно не прийде: «Я що, маріонетка, їздити й підтримувати когось? Що я їздитиму до Києва і проштовхуватиму там Кучму?». Крім того, Президент Білорусі вважає, що нинішні «саміти СНД проводять спеціально «під Кучму», і переконаний: «Народ сам розбереться, кого йому обирати. Народ, і тільки народ, має вирішити, хто буде його президентом».

Яна СТАДІЛЬНА.

Генерал «звільнив» опонента переконливіше

Учора, свідчить фото АП, пакистанці активно читали ранкові газети, намагаючись зрозуміти, що ж відбувається. Ясно було одне: у країні здійснено військовий переворот, владу захопили невдоволені прем'єр-міністром Мохаммадом Навазом Шарифом генерали. Не ясно було інше: а що далі? Повсталими армійськими частинами керує генерал Мушарраф. Його звільнив прем'єр днями з посади за радикалізм і публічне невдоволення зовнішньополітичним курсом кабінету міністрів. Тож виходить: тепер уже генерал звільнив прем'єра — і дуже переконливо. Відомо, що Мушарраф — за активнішу підтримку Пакистаном афганського руху «Талібан», а також ісламських бойовиків у індійському Кашмірі, а ще й за збереження жорсткої позиції щодо Індії. У будь-якому разі генерали на чолі ядерної держави — це небезпечно.

Пастка для експортерів

Заяви вітчизняних політиків про прагнення України інтегруватися до Європейського союзу так і залишаться деклараціями, якщо не буде переорієнтації економіки.

Доктор економічних наук Інституту економічного прогнозування НАНУ Юрій Василенко вважає: «Поки що розвиток економічних відносин між Україною і ЄС відбувається не в руслі загальносвітових тенденцій».

Структуру товарообігу між Україною та ЄС примітивно можна описати так: ми продаємо недорогі низькотехнологічні товари й сировину, а купуємо наукоємну й високотехнологічну продукцію. 60% українського експорту становить метал. Водночас держава дедалі більше заохочує своїх експортерів, надаючи інвестиції, скажімо, тим самим металургійним комбінатам.

Логіка зрозуміла: більше продаємо — маємо більше валюти. Але цей шлях, попри його зовнішню привабливість, хибний. Професор Інституту Східної Європи Олексій Сєкарев зазначає: «Традиційний український експорт надто енергоємний. Відтак Україна не може експортувати свої традиційні товари без збільшення імпорту енергоносіїв». Іншими словами, нинішня торгівля з Європою, яка мала б сприяти економічній самостійності України, насправді ще більше «узалежнює» нашу державу від... Росії, звідки надходять енергоносії.

Крім того, українських виробників сталі все частіше звинувачують у продажу товарів за демпінговими цінами. Європейці мають вагомі аргументи. У країнах ЄС ефективність виробництва сталі значно вища: на виготовлення однієї тонни витрачають 4,1 години, а в нас — 19,5. Європейці вважають, що низька собівартість українського металу забезпечується різними неринковими хитрощами: директори підприємств використовують бартер, «економлять», не виплачуючи зарплати працівникам, заборговують підрядникам тощо. Антидемпінгові розслідування спричинили скорочення експорту металургійної продукції до Європи, у ЄС встановлено квоти на українські сталеливарні вироби.

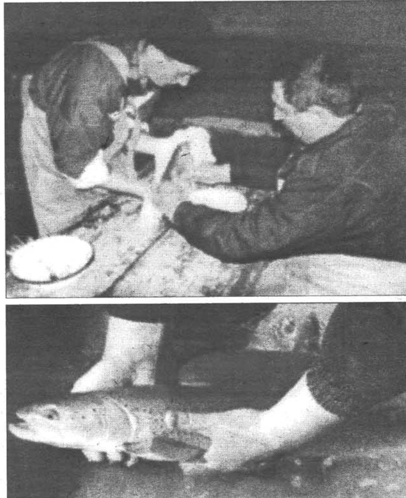
Звісно, Київ уже стикається з серйозними перешкодами у продажу своїх товарів на західний ринок. І ця проблема поглиблюватиметься, якщо структура експорту до ЄС не зазнає змін. Очевидно, слід поступово відходити від «сталевої спеціалізації», а інвестиції спрямовувати на розвиток конкурентоспроможних високотехнологічних виробництв. Ноу-хау та обладнання, до речі, можна придбати в тій самій Європі, якщо не так активно скуповувати автомобілі, продукти й одяг.

Звичайно, ніхто не закликає до занепаду металургії, яка також важлива. Та слід зважати на те, що орієнтація на експорт сталі дісталася Україні у спадок від Радянського Союзу, в якому і металу, і енергоносіїв було вдосталь. Тепер самостійна держава повинна виходити з того, чим вона реально володіє і що може виробляти з надлишком самостійно.

На думку професора університету в Сорбонні Жерара Дюшена, Україна має визначити пріоритетними ті галузі, які не потребують багато енергії та капіталів, бо і перше, і друге — дефіцит у країні. Переорієнтація на «свої», а не «успадковані» статті експорту дасть змогу зрештою значно збільшити продаж українських товарів у Європейський союз. А за нинішніх умов це практично неможливе.

Надія БЕДРИЧУК.

Як «доять» форель

Без риби з веселкою на спині неможливо сьогодні уявити карпатські потоки

Чи знаєте ви про це?

Якось під час зустрічі з начальником держінспекції рибоохорони в Чернівецькій області Юрієм Делетом ми домовилися: він обов'язково сповістить мене про початок «доїння» маточного поголів'я на Лопушнянському форелевому заводі, щоб розповісти про це в газеті. І ось пролунав телефонний дзвінок. Юрій Євгенович сказав:

— Щойно надійшла інформація з Лопушної — самки готові до ікрометання. Аби не проґавити момент, завтра починаємо «доїти» їх. Лаштуйтеся в дорогу!

...Директор форелевого заводу Олексій Роман одягнув прогумованого фартуха охристого кольору — отож час братися до роботи. Із рибоводом вони попрямували до зали, де в бетонних ваннах із кришталево чистою джерельною водою лагідно плюскалася форель — дивовижної краси риба з веселкою на спині.

Директор умостився за старенькім столиком, на якому біліли емальовані миски. В одній із них лежав пучок гусячого пір'я. Ним, як потім розповіли мені, очищають ікру від сторонніх домішок.

Рибовод хвацько дістав сачком із ванн кількох самок і витрусив їх у наповнені водою полотняні носилки. Потім узяв із плеча білосніжного рушника й обережно вийняв одну з рибин і завмер з нею перед директором. Той провів пальцями по животі форелі й почав обережно видушувати ікру. Жовті струмини бризнули в миску. Відчувши, що живіт самки спорожнів, Олексій Роман наказав рибоводові покласти її у вільну ванну й подати іншу рибину.

За півгодини миска наповнилася жовтогарячою масою. Тим часом «доярі» почали випорожнювати ікру з самців. Тисячі дрібненьких кульок молочного кольору лягли в цю ж посудину. Саме в цій операції полягає головне таїнство продовження форелячого роду. Молоком самців запліднюється ікра, взята у самок. У природних умовах усе це набагато простіше. Під час ікрометання самець треться об самку й сприяє тому, щоб ікринки злилися. Інакше потомства з незаплідненої ікри не буде.

Персонал форелевого заводу виконує цю операцію скрупульозно й витончено. Тут не можна схибити, бо найменший огріх обернеться непоправними втратами. Тобто в карпатські потоки не потраплять десятки тисяч мальків дорогоцінної риби, яку в народі називають «царською». Потім ікра квачиком із гусячого пір'я очищається від сторонніх домішок і смітинок. Лише після цього її закладають в інкубаційні лотки й пускають крізь них свіжу проточну воду. Через 30—35 днів із жовтогарячих кульок з'являються личинки-форелі. І тепер додається турбот рибоводам: молодняк треба ситно годувати, інакше потомство виросте кволим, а може й загинути.

— Спершу підгодовуємо личинок молоком, — розповідає про свої професійні секрети Олексій Роман. — А згодом додаємо в раціон яєчні жовтки, сухе молоко, перемелену на м'ясорубці селезінку. Усе це змішуємо і в пастоподібному фарші згодовуємо малькам. М'ясо обов'язково має бути в риб'ячому меню. Адже форель належить до хижаків і вегетаріанська їжа їй не до смаку.

— Чи велике у вас маточне поголів'я?

— Досить незначне — 180 самок.

— І скільки ікринок може видати таке сімейство?

— Торік нерест був досить вагомий — «надій» становив приблизно 450—500 ікринок з кожної самки.

— Який вид форелі культивуєте?

— Маємо справу з райдужною фореллю. Хотіли б, звичайно, зайнятися й іншими її видами. Однак в Україні практично перевелися підприємства, які спеціалізуються на відтворенні царської риби. Сумно про це говорити: на всю країну залишився тільки наш завод, який теж ледве животіє. Спасибі обласній держінспекції рибоохорони, котра не дала ще вмерти унікальному підприємству.

— І скільки часу треба, аби мальок зміцнів?

— Живе молодняк під дахом інкубаторського цеху два місяці. Потім відпускаємо його в гірські потоки Буковинських Карпат.

— А чи не пробували зайнятися відтворенням інших цінних порід риби?

— Такий задум є. Маємо намір вирощувати два види особливо цінних промислових риб — стерляді та лосося дунайського. Кілька їх екземплярів уже відловили у водоймах області й утримуємо у своїх ставках. Але ця риба для нас маловивчена. Ікру з неї у штучних умовах взяти непросто. Та підберемо ключі й до неї.

Наприкінці процедури мені надали можливість сфотографувати таємничих незнайомців. Двох дунайських лососів рибоводи винесли в полотняних саквах на вулицю. Вони несамовито били хвостами по воді, здіймаючи срібласті бризки. Директор намагався підняти одного з них над саквами, аби я зробив його знімок, як мовиться, у профіль і анфас. Але сильна п'ятикілограмова рибина вчинила такий шалений опір керівникові, що від свого наміру він одразу відмовився.

... Дунайські лососі нагулюють на свободі до одинадцяти й більше кілограмів. Тож молімо Бога, аби побільше було їх у буковинських водоймах. І щоб швидше навчилися «доїти» ікру з них лопушнянські рибоводи.

Економічні негаразди болясне б'ють по цьому унікальному в Україні підприємстві — єдиному, яке ще зуміло зберегти свій такий потрібний для примноження природних багатств профіль. Через безгрошів'я рибоводи не мають змоги зробити припаси необхідних для підгодівлі малька кормів. Не мають вони й можливості закупити нове — якісніше маточне поголів'я.

Але попри все це і обласна держінспекція рибоохорони, і дирекція заводу не пасують перед труднощами. Підприємство не здає своїх позицій. З його інкубаторів щороку в ріки Буковинських Карпат випускають на вільний вигул сотні тисяч молодняка райдужної форелі. А дасть Бог, то невдовзі збагатяться місцеві плеса й дунайським лососем та стерляддю.

Василь БАБУХ.

На знімках: ось так «доять» ікру з самок форелі; а це — дунайський лосось.

Фото автора.

Із варяг — до Львова

Знаменита львівська броварня, що існує від 1715 року, буде модернізована завдяки інвесторові — шведсько-фінсько-норвезькій компанії «Baltic Beverage Holding» (BBH). Ця компанія утримує 50 відсотків пивного ринку країн Скандинавії, понад 50 відсотків — держав Прибалтики, 25 відсотків — ринку Росії.

«Колос» щосили пручався експансії іноземного виробника, щоб не втратити унікальності. Адже броварня, створена при монастирі, віддавна продукувала «живий» напій, тобто не використовувала хімічних добавок — консервантів і стабілізаторів. Невже «бастіон» упав? З таким запитанням я поквапилася до незмінного упродовж 33 років директора, відтак — голови правління «Колосу» Степана Гури. Нині його статус інший. Він — заступник голови спостережної ради ВАТ «Колос», яке увійшло у компанію. У нього той самий кабінет, ті ж працьовиті бджілки-секретарки — пані Ганна і Марія. Але дух радикальної перебудови вже витає у повітрі. На столі у Степана Григоровича — план реконструкції і розбудови.

Оскільки виробництво розташоване у густозаселеному центрі міста, необхідно викроїти і доцільно використати кожен клаптик. Тому керівники компанії запропонували використати територію старого саду з капличкою. «Бастіон» запротестував. Капличку колись збудували монахи й робили чисту справу з чистою душею. Войовничі атеїсти знищили споруду, а за роки незалежності її було відновлено. То що ж тепер? Повторювати приклад більшовиків? На сторожі неповторності Степан Гура та його колеги готові стояти до кінця. А втім інвестори прийшли зі шляхетними намірами і роблять ставку саме на відому львівську марку, отож інтереси збігаються. Інвестор обіцяє шанувати смаки споживачів львівського пива.

Модернізація виробництва розпочалася ще 1996 року. Було запущено лінію німецької фірми «Деестіл» з розливу пива у 50-літрові кеги (бочки) з нержавіючої сталі. Термін його зберігання — 30 днів. Та наступний крок задля конкурентоспроможності вже годі було зробити без інвестора. Згодом у виробництво буде вкладено 7 мільйонів доларів США.

— Польський завод «Живіц» завдяки добрій марці отримає від цієї компанії 200 мільйонів доларів США, — каже Степан Григорович.

Отож, у нього є підстави для віри у світле майбутнє «Колоса». Інвестори обіцяють сприяти і добрим меценатським традиціям підприємства, і його турботі про соціальну сферу, — підшефні дитсадок, школу, лікарню. До Степана Григоровича як незмінного голови клубу директорів раз у раз звертається за сприянням міська влада. Так було і під час цьогорічного свята міста.

Статус Степана Гури змінився, та сам він залишився тим самим революційним консерватором. Йому болить, що сільського виробника, за його словами, знищили, що руба постає проблема із закупівлею українського ячменю. А у Швеції, звідки він повернувся нещодавно, на камені збирають по 80 центнерів пшениці з гектара.

«Колос» нині має реальні шанси стати колосом на міцних ногах. Але болить душа за всю материзну. Чи, може, «варяги», як у старі часи, підкажуть вибір?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Вітчизняний стиль

«Міцний» успіх молодого підприємства

Хто міг передбачити, говорили на п'ятилітньому ювілеї кримської компанії «Союз-Віктан», що всього за два роки невеличка Бахчисарайська лінія розливання горілки перетвориться на одного з найбільших в Україні виробників міцних напоїв?

Торік усього за три місяці «СВ» звів у Сімферополі лікеро-горілчаний завод із найсучаснішим оснащенням і увійшов у трійку лідерів вітчизняного горілчаного виробництва. Тут випускають понад 20 видів алкогольних напоїв, які експортують у п'ять країн. Горілки, лікери, настоянки, лонгери, коктейлі з маркою «СВ» за короткий час зібрали 9 золотих, 7 срібних, 5 бронзових медалей.

Крім того, що компанія забезпечує 8% потреби українців у зігріваючих напоях, «Союз-Віктан» — це ще й 300 робочих місць, за які тримаються, бо зарплата тут понад 700 гривень на місяць без будь-яких затримок. «СВ» один дає 7 відсотків кримського бюджету, виконує чимало соціальних програм.

У молодій фірмі працює молодь — середній вік персоналу трохи за 30.

Наступного року «Союз-Віктан» планує розширити виробництво випуском найякісніших сухих вин з найдобірніших сортів кримського винограду. Устаткування для нових цехів уже замовлено в Італії.

— Однак, хоч як старається компанія-ювеляр піднести престиж вітчизняної продукції, — зауважує директор «СВ» Андрій Охлопков, — недосконалість законів дає можливість «тіньовикам» приховувати від державного ока щонайменше 50% чистого прибутку від горілчаного бізнесу.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

У номер

✔ Донецьк

Води — по коліно, проблем — по горло

Питання закриття шахт виявилося складнішим, ніж здавалося на перший погляд. Про це йшлося під час науково-практичної конференції, присвяченої еколого-, гідро- та геологічним проблемам Донбасу. Ліквідація вугільних підприємств призвела до підтоплення цілих селищ у Стаханові, Брянці, Краснодоні, Горлівці, Донецьку. Разом із водою на поверхню виходить метан, через що мешканці окремих шахтарських міст бояться чиркнути сірником у дворі власного будинку. На думку учасників конференції, а це — міські голови, науковці, вугільники, профспілкові лідери, рішення про масове закриття шахт приймалося на догоду Світовому банку без достатнього прорахування всіх можливих наслідків. Нині в стадії закриття перебувають 47 шахт із семи областей України. Наступного року їхня кількість зросте до 68. Керівники органів місцевого самоврядування заявили, що протестуватимуть проти розширення цього «чорного списку». Адже сумний досвід свідчить: екологічні проблеми перетворюють шахтарські міста на безперспективні мертві «зони». А розв'язання цих проблем цілком лягає на плечі місцевої влади.

✔ Одеса

І швець, і жнець...

З ініціативи сільського голови Веніаміна Руденка в Піщаній Балтського району на Одещині створено комунгосп, що виконує будь-які замовлення мешканців цього великого села. Відтепер не треба їхати кудись, скажімо, за паливом, за будівельними матеріалами — все доставить на подвір'я комунгосп. Його майстри допоможуть у будівництві та ремонті житла, зорють земельну ділянку, пошиють чи відремонтують одяг і взуття. Полагодять телерадіоапаратуру, зроблять наймоднішу зачіску, нададуть низку інших послуг.

✔ Луганськ

Граната навчальна, пікет — справжній

На центральній площі Луганська біля пам'ятника Тарасу Шевченку перехожі помітили гранату. Майдан оперативно оточили правоохоронці, прибули сапери. Гранату, що виявилася навчальною, знешкодили спрямованим вибухом... Все це відбувалося за кільканадцять кроків від шахтарського пікету, який тривалий час намагається привернути до себе увагу керівників обласної держадміністрації, приміщення якої — через дорогу. 107 гірників шахти імені «Менжинського» ДХК «Первомайськвугілля», які вимагають виплати заборгованої заробітної плати, сподіваються розв'язати свої проблеми більш-менш мирним шляхом. Хоча в разі зволікання соціальний вибух не виключений.

✔ Сімферополь

До бар'єра!

Комплексні дослідні навчання «Дуель-99» відбулися в Криму на полігоні Чауда. Для розв'язання навчально-дослідних завдань було створено спеціальні підрозділи в складі всіх видів Збройних сил України. І все-таки головні «дуелянти» в цих навчаннях — ВПС і ППО. Загалом до бар'єра Чауда вийшло майже 30 ракетно-зенітних дивізіонів, понад 10 ракетних пускових установок, 52 літальні апарати, 4 кораблі і 1000 одиниць спеціальної і автомобільної техніки. «Секундантами» виступили 20 командних пунктів і пунктів керування.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Правильний вибір попросили зробити... Кучму

Схоже, днями скульптори змусять агітувати за «безальтернативного»

Послання від імені творчих спілок України —підтримати на президентських виборах Леоніда Кучму — підписали відомі діячі мистецтв А. Авдієвський, М. Мащенко, М. Вантух, А. Чебикін. Про це з пафосом повідомили в українських теленовинах. Натхненні почуттям патріотизму, митці попереджають співвітчизників про загрозу комуністичного реваншу, а також про те, що 31 жовтня відбудуться не просто вибори нового Президента, а нашої подальшої долі. Яка, на їхню думку, тісно пов'язана з продовженням курсу економічних реформ, проголошених п'ять років тому Леонідом Кучмою.

Цей тісний зв'язок — подальшої долі і кучмівського курсу реформ — констатували і на спільних зборах Київської організації Національної Спілки письменників та ради Київського відділення Конгресу української інтелігенції, про що в теленовинах не повідомлялося. Велелюдне зібрання також прийняло звернення, в якому наголосило: «Україні загрожує велика небезпека. З одного боку, існуючий клановo-олігархічний режим, який довів національну економіку до розвалу... З другого боку, використовуючи нинішні труднощі.., до влади рвуться комуністи... Перемога і перших, і других означала б крах для України як самобутньої незалежної держави. У цій ситуації є тільки один вихід — консолідація суспільства,.. всіх українських патріотів для підтримки найреальнішого кандидата, який перепинив би шлях до влади як представникові нинішнього режиму, так і комуністичному претендентові на президентську булаву». Таким кандидатом, на думку авторів звернення, може бути генерал Марчук або Олександр Мороз. Учасники зборів дозволили собі ще один непатріотичний, з точки зору прихильників Леоніда Кучми, вчинок: попросили нині діючого Президента зробити хоч одну добру справу для України — набратися мужності і зняти свою кандидатуру. Відомий письменник Степан Колесник сподівається, що Леонід Данилович як людина небайдужа до долі Вітчизни між клановими інтересами та інтересами народу зробить правильний вибір.

Спокуса задля України відмовитися від президентської булави вочевидь не привабить нинішнього главу держави. Хоч нерви останнім часом помітно здають, Леонід Данилович навряд чи зверне увагу на «непатріотичну» частину інтелігенції. Тим більше що та у бік «канівської четвірки» дивиться. А там, розсекретив Л. Кучма у Харкові, «зібралися нелюди». Так «коротко, сильно і страшно» навіть великий Стефаник не зміг би змалювати образ дуже негативного персонажу. Панове письменники, зверніть увагу на «публіцистичний талант» Президента. КУІ також мав би за честь поповнити свої лави таким «інтелігентним» членом. Може, саме за цей хист його так глибоко шанують митці, які підтримують «курс реформ»? Та, даруйте, до чого тут реформи? Тим більше наша доля.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Борги ростуть, контора пише

Реалії

Навіть за денного світла напруга в мережах ВАТ «Полтаваобленерго» дедалі падає. Якщо на початку року борг підприємств області за спожиту електроенергію становив 93 млн. гривень, то нині перевалив за 126 млн. І грізна кабмінівська постанова «Про невідкладні заходи щодо стабілізації фінансового становища підприємств електроенергетичної галузі», яка побачила світ ще в березні нинішнього року, становища не виправила. Навпаки, багато в дечому своєю невизначеністю вона не спонукала підприємства-боржники до масових явок з повинною. Причина прозаїчна — більшості з них просто нічим платити. Отож 10-денний термін сплати заборгованості або гарантія на погашення боргу для багатьох виявилися нереальними. Відтак, усі методи боротьби з боржниками звелися, по суті, до одного — відключення їх від мереж енергопостачання. Всього на Полтавщині повністю відключено 790 споживачів-підприємств, установ, господарств, тимчасово — 195.

Одні потерпають від того, що поставлені в умови неплатоспроможності через своїх споживачів. Інші, а це переважно заводи, не можуть набрати достатньо виробничих обертів через нестачу обігових коштів, адже обов'язкові платежі здебільшого перевищують прибутки підприємств, які в будь-який спосіб вибиваються з боргової ями, зможуть розрахуватися в перспективі. Живий приклад — ВАТ «Алмазний завод», яке зуміло налагодити партнерські відносини з «Полтаваобленерго», хоча ще кілька років тому проблеми між ними були. Багато підприємств переходить до транзитних постачальників електроенергії, які мають право продавати струм за нерегульованими цінами, що ставить їх у вигідніші умови щодо розрахунків зі споживачами, ніж традиційне «Полтаваобленерго», яке продає електроенергію за фіксованими тарифами. Але «відрізання» від мереж досі залишається головним аргументом у суперечках. І в цій ситуації важко знайти крайнього.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Замість зрідженого газу — стиснене повітря

Коментар

А який чудовий вигляд усе мало! Кабінет Міністрів наприкінці травня видав постанову «Про ціни на зріджений газ для побутових потреб населення». На тлі бензину і дизпалива, що дорожчають, фіксована ціна в 10 грн. за 50-літровий газовий балон здавалася царським подарунком.

Тепер без перебільшення можна сказати, що це був гарний козир у передвиборній колоді обіцянок — не більше.

Як з'ясувалося, за ціною 10 грн. можна придбати всього-на-всього один балон, а потреба будь-якої сім'ї у середньому — 5—6 балонів на рік. До того ж «благом» може скористатися аж ніяк не кожний, а лише постійний абонент газозабезпечувальної організації. Дачникам або іншим «неврахованим» громадянам, які заправляють свої балони де доведеться, треба викладати на станціях газозаправки стільки, скільки запросять.

А там постачальники, налякані фіксуванням цін, повторили трюк автозаправників: спочатку створили дефіцит газу, а потім у запалі ажіотажу почали продавати його в 2—2,5 разу дорожче від попереднього.

З офіційних повідомлень відомо про наміри уряду закупити в Росії 140 тис. тонн зрідженого газу. Більш як 70 тис. тонн начебто поставлять вітчизняні виробники. Перший віце-прем'єр міністр Анатолій Кінах зобов'язав місцеві адміністрації до 1 листопада реалізувати зріджений газ населенню за ціною 10 грн. за балон на одну точку відповідно до затвердженого графіка.

Але річ у тім, що вартість російського зрідженого газу торік становила 100 доларів за тонну, а тепер росіяни підвищили її удвічі. За словами голови правління НАК «Нафтогаз України» Ігоря Бакая, відпускна ціна на російсько-українському кордоні сягає вже 1000 грн. До того ж росіяни скорочують виробництво зрідженого газу і водночас збільшують його експорт за межі СНД. «Усе це негативно позначається на формуванні роздрібних цін на даний товар для наших споживачів», — зізнався Бакай в одному з останніх інтерв'ю.

Ось тільки жаль, змовчав про інший негативний момент. НАК «Нафтогаз України» сам перебуває в дуже скрутному становищі. Компенсувати втрати підприємств — виробників і постачальників зрідженого газу передбачалося за рахунок доходів цієї компанії від послуг транзиту російського газу територією України. Але заборгованість НАК «Нафтогаз України» за отриманий російський газ становить уже майже мільярд доларів. Сюди належить успадкований борг за 1997—1998 роки, взяті на себе боргові зобов'язання оптових покупців газу та отриманий поточного року газ від МЕК «Ітера». Тепер Міжнародна енергетична корпорація «Ітера» сповіщає український уряд про те, що в жовтні, можливо, відмовиться від подальших поставок, якщо не

вирішиться питання з погашенням боргів.

На підприємствах НАК «Нафтогаз України» виробляється лише 25% необхідного споживачам обсягу зрідженого газу. Ще 25% має надходити із щойно введеного Яблунівського газопереробного заводу на Полтавщині. Решта — експортні поставки. Але вони, як бачимо, дорогі й узагалі під питанням. У який спосіб буде надано населенню дешевий газ — не знає вже ніхто. Треба гадати, включаючи й «розробників проекту».

Людмила МЕНЖУЛІНА.

І прийшла на конкурс Мельпомена

Богиня театру рішуче втрутилася в перебіг подій на III Міжнародному конкурсі балету імені Сержа Лифаря — в боротьбу за високі призи вступили хореографи. Їхні сповнені драматизму композиції захопили глядачів, яких в Національній опері, де відбувається конкурс, щодень більшає.

— Безперечно, треба зробити все, щоб наш конкурс продовжив своє життя, — каже учасник змагання хореографів народний артист України Сергій Бондур. — Для будь-якої держави мати можливість приймати в себе кращих молодих танцівників — це велике щастя. Такі культуротворчі акції безперечно піднімають авторитет країни й формують її привабливий імідж. Тим паче, коли ми говоримо про Україну, в художній культурі якої танець традиційно посідає чільне місце.

Присутність Мельпомени на сцені Національної опери відчувається ще й у тому, що конкурс успішно подолав екватор — 2-й тур, коли після випробування класикою (учасники конкурсу виявляють своє володіння школою) розпочалися власне змагання за найвищі нагороди. Сьогодні відбуваються репетиції щасливчиків — тих, кого журі допустило до вирішального 3-го туру (пізно увечері в п'ятницю стануть відомі володарі гран-прі, премій та лауреати конкурсу імені Сержа Лифаря).

— Ми розглядаємо київський конкурс як можливість побачити й порівняти, як розвивається мистецтво балету у нас та в світі, — каже член журі, художній керівник балетної трупи Харківського академічного театру опери і балету імені М. Лисенка Світлана Коливанова. — Харків не може, на жаль, похвалитися ні подібними конкурсами, ні балетними фестивалями, які проводить у Донецьку видатний танцівник Вадим Писарев. У нас є скромний захід «Харків мистецький». Але є надія, що свято прийде й на нашу вулицю. Київський конкурс — цьому запорука.

На знімках: Світлана Коливанова та Сергій Бондур.

Віталій АБЛІЦОВ.

Португальці здобули путівку на Євро-2004

Футбол. Позавчора в німецькому місті Ахені президент УЄФА швед Ленарт Юханссон оголосив рішення виконкому про надання Португалії права проведення фінальної частини Євро-2004. Окрім неї, на цю місію претендували також Іспанія і дует країн — Угорщина з Австрією.

Отже, збірна Португалії, як представник країни-організатора, вже забезпечила собі місце в фінальному турнірі чемпіонату.

«Кривбас» виходить у лідери

Чемпіонат країни. Вища ліга. Пропущений матч 7-го туру. «Нива» — «Кривбас». 3:3. 4 500. А. Капанадзе, 43, 55, Сіхарулідзе, 85 — Монарьов, 23, Паляниця, 37, Зотов, 67.

«Кривбас» набрав 23 очки і поки що лідирує в чемпіонаті. Але, либонь, так триватиме недовго. Адже в п'ятницю стартує 12-й тур. Відбудеться один матч: «Динамо» — «Таврія». Кияни, у яких 22 очки (гра в запасі щодо криворіжців), мають усі шанси знову повернутися на перший рядок у турнірній таблиці. Решта поєдинків туру відбудеться 16 жовтня.

У зв'язку з виходом національної збірної до плей-оф Євро-2000 ПФЛ змінила строки проведення матчів, які раніше вже було перенесено. 5-й тур. «Металург» Зп —«Динамо» — на 21 листопада (мали грати 11 листопада). 7-й тур. «Шахтар» — «Динамо» — на 15 листопада (29 листопада). 9-й тур. «Прикарпаття» — «Динамо» — на 19 листопада (4 грудня).

Марущак — на оглядинах в «Аяксі»

Першість країни. Перша ліга. 14-й тур. «Оболонь-ППО» — «Закарпаття». 0:2. 1 000, Гозда, 46, Гей, 59. На 65-й хв. киянин Корнєв не реалізував пенальті.

«Чорноморець-2» — «Металург». 0:1. 500. Червоний, 18.

СК «Миколаїв» — «Волинь». 2:0. 2 500. Шкурупій, 8, 27.

«Динамо-2» — «Явір-Суми». 4:0. 200. Косовський, 34, Венглинський, 59, 63, Федоров, 80. На 86-й хв. Венглинський не реалізував пенальті. На 85-й хв. гравця гостей Болотова вилучено з поля (дві жовті картки).

«Торпедо» — «Полісся». 2:3. 1 000. Галстян, 11, 77, з пенальті — Софілканич, 27, з пенальті, Сандалак, 28, Паршин, 59.

ФК «Черкаси» — ЦСКА-2. 0:2. 5 000. Пахолюк, 44, Гоголь, 77.

«Поліграфтехніка» — «Шахтар-2». 0:1. 1 500. Акинін, 40.

ФК «Вінниця» — «Сталь». 1:1. 4 000. Бесараб, 10 —Божко, 49.

ФК «Львів» — «Нафтовик». 3:0. 1 000. Павлиш, 3, Лапко, 36, А. Мазур, 63. Воротар львів'ян, гравець молодіжної збірної України 20-річний Мар'ян Марущак перебуває нині в Амстердамі, де проходить перевірку в клубі «Аякс».

А турнірне становище в першості таке: «Сталь» — 32 очки, ФК «Черкаси» — 26, «Закарпаття», «Шахтар-2», ФК «Львів» — по 23, «Металург» — 21, СК «Миколаїв» — 20, «Волинь» — 19, «Динамо-2», «Полісся», ЦСКА-2 — по 18, ФК «Вінниця» — 17, «Торпедо» — 16, «Поліграфтехніка», «Нафтовик» — по 13, «Явір-Суми» — 12, «Оболонь-ППО» — 10, «Чорноморець-2» — 8.

Наступний тур відбудеться 17 жовтня.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Оголошення

Інформація про емісію акцій нової номінальної вартості відкритого акціонерного товариства «Темара», у зв'язку з індексацією основних фондів

I. Характеристика емітента

1. Назва емітента — відкрите акціонерне товариство «Темара» (скорочено ВАТ «Темара»).

Код ЄДРОПУ — 14308227.

2. Місцезнаходження — Львівська обл., м. Стрий, вул. Промислова, 7 телефон — 5-64-68, факс — 5-32-88.

3. Дата державної реєстрації: — Свідоцтво про державну реєстрацію № 1-54 від 20.05.1994 року згідно з розпорядженням Представника Президента України у Стрийському районі і м. Стрий від 06.05.1994 р. № 267/1.

4. Розмір статутного фонду на момент прийняття рішення про емісію акцій нової номінальної вартості становить 134314,32 (сто тридцять чотири тисячі триста чотирнадцять грн. 32 коп.) гривні. Обсяг сплаченої частки — 100 %.

II. Дані про емісію акцій

2.1. Рішення про емісію акцій нової номінальної вартості у зв'язку з індексацією основних фондів прийняте Загальними зборами акціонерів (протокол від 09.07.1999 р.).

Загальна сума випуску акцій —	537257,28 грн.
Номінальна вартість акції —	0,42 грн.
Кількість акцій —	1279184 шт.
Тип і категорія —	прості іменні
Серія та порядкові номери акцій —	серія ЗК номери з 0000001 по 1279184
Форма випуску акцій —	документарна.

2.2. Порядок отримання акціонерами акцій нової номінальної вартості.

Починаючи з 5 жовтня 1999 року товариство видає письмові зобов'язання про обмін акцій старої номінальної вартості (0,105 грн.) на акції нової номінальної вартості (0,42 грн.) тієї ж кількості акцій, якими володіє акціонер на момент прийняття рішення про емісію акцій. Видача зобов'язань проводиться шляхом їх вручення під розписку за адресою:

293500, Львівська обл., м. Стрий, вул. Промислова, 7.

Не пізніше шести місяців після реєстрації випуску акцій в реєструвальному органі Товариство видасть кожному акціонерові сертифікат акцій нової номінальної вартості в обмін на письмові зобов'язання.

Обмеження терміну обміну сертифікатів акцій немає.

2.3. Права власників акцій: брати участь в управлінні справами товариства; брати участь у розподілі прибутків товариства та отримувати їх частку; одержувати інформацію про діяльність товариства; вільно розпоряджатися належними їм акціями у визначеному законодавством порядку; отримати частину вартості майна товариства, пропорційну вартості належних їм акцій товариства у разі його ліквідації; користуватись переважним правом на придбання акцій під час нової емісії.

Послугами торговців цінними паперами товариство не користується.

Голова Правління ВАТ «Темара» З. Є. КАРПІНСЬКИЙ.

ВЗТ «Спектр» повідомляє

3 грудня 1999 року відбудуться збори акціонерів о 10 годині за адресою м. Дніпродзержинськ, вул. Квітів в приміщенні клубу ГЕС.

Порядок денний:

1. Звіт виконуючого обов'язки голови правління ВАТ «Спектр» про результати фінансово-господарської діяльності 1998 — 1999 р. р.
2. Звіт ревізійної комісії за 1998 р. та 1-й квартал 1999 р.
3. Затвердження звіту в. о. голови правління та звіту ревізійної комісії.
4. Затвердження балансу прибутків та збитків за 1998 р.
5. Питання про дивіденди за 1998 р.
6. Прийняття та затвердження Статуту ВАТ «Спектр» в новій редакції.
7. Вибори органів управління ВАТ «Спектр».
8. Затвердження внутрішніх нормативних документів товариства.
9. Питання про ведення реєстру акціонерів.
10. Різне.

Реєстрація акціонерів: з 9.00 до 9.30 за місцем проведення зборів, при наданні документів, що посвідчують особу.

Довідки за телефоном: 3-34-25

ВАТ «Укрсантехпроект»

повідомляє, що позачергові збори акціонерів відбудуться 1 грудня 1999 р. за адресою: м. Харків, вул. Тобольська, 42.

Початок зборів о 10.00, реєстрація акціонерів з 9.00 до 9.50.

Порядок денний:

1. Про результати роботи товариства за 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії і затвердження річного балансу.
3. Про порядок розподілу прибутку і засобах погашення збитків.
4. Про збільшення статутного фонду товариства.
5. Внесення змін та доповнень до статуту (затвердження нової редакції).
6. Переобрання органів управління та контролю товариства.
7. Затвердження договору з незалежним реєстратором.
8. Затвердження внутрішніх документів та організаційної структури товариства.

Мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення статутного фонду:

— метою збільшення статутного фонду є залучення додаткових коштів для розширення видів діяльності Товариства, розгортання перспективних напрямів науково-дослідних, конструкторських, проектно-дослідних робіт;

— збільшення статутного фонду здійснюється шляхом випуску додаткових акцій;

— мінімальний розмір збільшення статутного фонду 3 489 грн.

Дані про кількість акцій, що випускаються:

— випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 1,00 грн. кожна, в кількості 3489 шт.; випуск акцій з урахуванням першої емісії здійснюється однією серією «А» з № 00001 по № 13956; загальна вартість акцій 3 489 грн.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: акціонери товариства користуються переважним правом на придбання додатково випущених акцій.

Дата початку передплати на акції 17 січня 2000 р. о 9.00.

Дата закінчення передплати на акції 17 січня 2000 р. о 18.00.

При відмові загальними зборами зайвої передплати або випуску акцій, особам, які передплатили акції, повертаються внесені ними суми не пізніш, як через 30 днів.

Проект змін до статутного фонду, пов'язаних із збільшенням статутного фонду:

Пункт 4.1. Статуту викласти у такій редакції:

«4.1. Статутний фонд товариства становить 13 956 гривень і розподілений на 13 956 простих іменних акцій номінальною вартістю 1,00 гривня кожна».

Початок зборів о 10.00, реєстрація акціонерів з 9.00 до 9.50.

Для участі у зборах потрібно мати документ, який посвідчує особу, представникам — доручення на право участі в зборах та документ, що посвідчує особу.

Правління.

Арбітражний суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка,4) порушив справу № 17-9/1288Б про банкрутство Агропромислового підприємства «Батьківщина» (272189, Одеська обл. Миколаївський р-н, с. Жукове; р/р 26009200431001, в Миколаївському підрозділі Березівського відділення АПБ «Україна» м. Березівка, МФО 328362, код ЗКПО 24763286).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення».

До відома громадськості

Фірма «Торговий Дім», АТ, Україна, 254080, м. Київ, вул. Нижньоюрківська, 81, подала до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом на території України.

СП «АФАМІЯ» оголошує про зменшення статутного фонду. Зауваження приймаються за адресою: м. Чернівці, вул. Червоноармійська,57. Тел.(03722) 3-22-52.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

— дело № 18/171 Б ООО «Юг», (340018, г. Донецк, ул. Локомотивная, 94, р/с 260005001 в АК «Сельхозбанк», МФО 334969);

— дело № 18/189 Б ЧМП «Фея» (340054, г. Донецк, ул. Экономическая, 24, р/с 26009301003510 в АКБ «Промэкономбанк», МФО 334992;

— дело № 24/119 Б ЧП «Надежда К», (340054, г. Донецк, пр. Киевский, 13-14, р/с 26001000837100 в АБ «Брокбизнесбанк», МФО 335678);

— дело № 18/82 Б СП «ITI LTD», (340048, г. Донецк, ул. Университетская, 77, р/с 26005184000081 в КБ «Инко» г. Киеве;

— дело № 18/160 Б ЧП «Абсолют», (340048, г. Донецк, ул. Артема, 185 а-124, р/с 26004011300 в Донецком АБ «Донгорбанк», МФО 334970.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования.

*Міністерством транспорту України з березня по вересень місяць 1999 року проведено концесійний конкурс на будівництво та експлуатацію нової автомобільної дороги **Львів-Краковець.***

Переможцем у концесійному конкурсі визначено консорціум «Концесійні транспортні магістралі» (Україна).

Уважаемый акционер!

Правление общества сообщает, что 1 декабря 1999 года в 11 часов состоится внеочередное собрание акционеров АОЗТ «Антрацитовский завод сборных теплиц».

Повестка дня собрания:

1. Внесение изменений и дополнений в Устав общества.
2. Прекращение полномочий действующего Совета (Наблюдательного совета) и ревизионной комиссии.
3. Избрание членов Совета (Наблюдательного совета).
4. Избрание членов Ревизионной комиссии.
5. О передаче некоторых полномочий.

Место проведения собрания: Украина, Луганская область, г. Антрацит, пос. Крепенка,2.

Собрание состоится в помещении актового зала АОЗТ «АЗСТ».

Регистрация акционеров осуществляется в день проведения собрания с 8.00 до 9.30.

У номер

✔ Ужгород

Інвестиції для «Настусі»

П'five

П'ять тонн молока на добу переробляє на сметану, йогурти та сир міні-молокозавод «Настуся», що став до ладу в селі Часлівцях на Закарпатті. Він споруджений як філія ЗАТ «Автопорт-Чоп» у рамках закону України щодо спеціального режиму інвестиційної діяльності в Закарпатській області. Кредит для придбання обладнання і його монтажу — 200 тисяч доларів США — надав один з банків Угорщини. «Настуся» має намір повернути його вже на початку 2000 року. У виграші й селяни, котрі мали проблеми із реалізацією молока, — завод заготовляє його в навколишніх селах.

✔ Черкаси

Мандрівка у країну ласощів

Саме так назвала черкаська торгово-промислова палата організовану нею спеціалізовану експозицію-ярмарок, що розпоче роботу 20 жовтня в обласному виставковому центрі.

У програмі «Країни ласощів-2000» — торгівля продуктами харчування, презентації, семінари, дегустації.

В ярмарку візьмуть участь переробні підприємства, кондитерські фабрики, заводи продтоварів і з Черкащини, і з інших областей України.

✔ Одеса

Ставка на нову техніку

Після тривалого застою пожвавилась виробнича діяльність одного з найбільших машинобудівних підприємств Причорномор'я — ВАТ «Одессільмаш». Це сталося передусім завдяки розробці й освоєнню випуску нових видів грунтообробної техніки, якої зачекалося село. Серед новинок — комплекс плугів з регульованою шириною захвату, докорінно удосконалені борона дискова та культиватор, плуг навісний для трактора фірми «Джон Дір» тощо. Все це, без перебільшення, — на рівні кращих європейських зразків. А от ціна значно нижча. Шкода тільки, що у багатьох КСП, не кажучи вже про фермерів, грошей на придбання нової техніки все одно не стачить.

✔ Рівне

Заробляють собі на пенсію

Рівненщина другою після Львівщини з 1 жовтня почала експеримент із впровадження системи автоматизованого персоніфікованого обліку працюючих. На кожного з них заведено особовий рахунок його внесків до Пенсійного фонду. А при призначенні пенсій їх розмір обчислюватиметься з урахуванням не лише стажу роботи, а й індивідуального трудового внеску. Отож кожен працюючий, на думку фахівців, буде зацікавлений сплачувати до Пенсійного фонду більше, бо на свою пенсію заробляє.

✔ Фотофакт

Альтернативи немає.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Осінь. Вибори. Вино

Врожай-99

Прес-конференцію в МінАПК давали керівники «Садвинпрому», які повідомили про неабиякі досягнення на виноградній ниві. За їхніми словами, після весняних приморозків (які, за логікою, мали б значно зменшити ужинок солодких ягід) лоза ожила, встигла викинути пасинки, де і зав'язалися плоди. А отже, остаточний вал очікується в межах 320 тисяч тонн винограду проти торішніх 290 тисяч. Тому нині працівники галузі переймаються проблемою, куди те добро подіти. З винними сортами зрозуміло. А от столові, яких вирощується відсотків сорок, покупця свого знаходять важко: у ціні солодких ягід, доставлених, скажімо, до столиці, транспортні витрати перевищують вартість самого винограду. У підсумку грона для пересічного споживача — розкіш. Ті ягоди, що так і не дістаються до столу громадян, потрапляють на винобробні підприємства. Проте столовий виноград лише для виробництва столових вин низької якості і годиться.

У «Садвинпромі» збираються змусити сади та виноградники орієнтуватися на споживача. Для цього їх оновлюватимуть. Проблему фінансування процесу, повідомив перший заступник голови Комітету з питань садівництва, виноградарства та виноробної промисловості МінАПК України Петро Білий, частково вирішено: з держбюджету виділено 10 мільйонів гривень. Омолодженню лози та фруктових дерев допоможе і нещодавно прийнятий парламентом закон. За ним один процент виручки від продажу алкогольних напоїв і пива піде на розвиток галузі. Це додатково 62—65 мільйонів гривень щорічно.

На прес-конференції повідомили ще одну хорошу новину: обсяги експорту вина «Made in Ukraine» нинішнього року зросли на 15 відсотків. А коньяк українського розливу охоче попивають у Голландії, Німеччині і навіть у Швейцарії. Воно й не дивно: на Заході любителів посмакувати добрим вином чи ароматним коньяком дедалі більшає. За статистикою, торік кожний француз випив 126 літрів вина, італієць — 140. Наш пересічний співвітчизник — 16 літрів, і, зважаючи на безгрошів'я, навряд чи вино, спожите українцем, було дорогим та благородним.

Омолодженню лози та фруктових дерев допоможе нещодавно прийнятий парламентом закон

Галина КВІТКА.

Новинка

Газ лічить електроніка

Виробництво побутових лічильників газу нового покоління налагодило ЗАТ «Феодосійський приладобудівний завод».

Конкурентоспроможна на світовому ринку новинка за всіма параметрами переверщує вітчизняні й закордонні зразки, залишивши позаду навіть досягнення лідерів цієї галузі — французів та італійців. Лічильники з електронним, а не механічним табло, вдвічі менші, ніж їх попередники, важать усього два кілограми, до того ж на третину дешевші за заморські. Зручність ще й у тому, що відтепер газозабезпечувальні організації мають змогу знімати показники витрат блакитного палива автоматично, без обов'язкового відвідування працівниками квартир споживачів.

Нова лінія випуску електронних газових лічильників має гарантію три роки і не потребує додаткового налагодження. Три компактні дільниці — складання, монтажу і регулювання — багато місця на колишньому підприємстві військово-промислового комплексу не зайняли.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Переробка

Відходи даватимуть доходи

Уперше в Україні шкіряну стружку і відходи м'якої натуральної шкіри, які досі спалювали або вивозили на смітник, почало переробляти луцьке ВАТ «Синтетика». Відтепер із цих залишків виготовлятимуть взуттєві картонки. У такий спосіб підприємство, яке частенько простоювало через відсутність замовлень, завантажило роботою власні виробничі потужності. Нині ВАТ уже готове переробляти близько чотирьох з половиною тисяч тонн відходів на рік. І сподівається одержати пристойні прибутки.

Примітно, що за утилізацію однієї тонни шкіряних відходів їх власник мусив платити понад 200 гривень. А віднині він має нагоду віддати залишки шкіри луцькій «Синтетиці», отримуючи навзамін 100 гривень за тонну відходів.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

«Козацький» — значить, найкращий...

Сьогодні — День українського козацтва

Козаки споконвіку були рушійною силою українського народу. Якщо бралися за шаблю, то вже бралися!

Та вміли вони не лише воювати, а й господарювати на землі. На Донеччині, де міцне козацьке коріння, поступово відроджуються і кращі господарські традиції. І, як і колись, епітет «козацький» знову означає «найкращий» і є найвищою похвалою.

Приміром, не потребує зайвої реклами продукція під торговою маркою «Талаковські ковбаси». Навпаки — ця продукція є найкращою рекламою господарювання маріупольських козаків на чолі з отаманом Південного окружного приазовського полку Кальміуської паланки, генерал-хорунжим Володимиром Муравйовим, який водночас є директором ЗАТ «Азов-Агро». Адже смачна продукція фірмових козацьких магазинів «Талаковські ковбаси» має попит не лише в мешканців Маріуполя, а й усієї області та далеко за її межами.

Маріупольські козаки не зупинилися на досягнутому, а взялися розширювати своє виробництво. Саме завдяки їм нарешті запрацював у приморському місті м'ясокомбінат, який до цього простоював два роки. Варто сказати, що місцева влада підтримала Володимира Муравйова. Бо йдеться про додаткове джерело наповнення місцевого бюджету, нові робочі місця та якісну продукцію. Отож під час відкриття «козацького» м'ясокомбінату (до речі, першого в Україні) міський голова Маріуполя Юрій Хотлубей пообіцяв, що сприяння реалізації продукції буде гарантовано.

— Розпочали роботу з випуску кількох сортів ковбас, але запас міцності маємо солідний, — дивиться у майбутнє Володимир Муравйов. — Потужність м'ясокомбінату дозволяє виробляти до 20 тонн продукції щодня. Передбачено пуск пельменної лінії та цеху з виробництва м'ясних консервів. Хоча це ще залежить від того, як відреагує ринок на нашу продукцію.

Втім, мабуть, можна не сумніватися, що ринок відреагує на продукцію так, як свого часу на талаковські ковбаси. Тобто проблем із пошуками покупців не буде.

Головний отаман Кальміуської паланки Українського козацтва, генерал-хорунжий Микола Пантелюк переконаний:

— Козаки Донеччини показують приклад козакам усієї України. Адже всі наші 53 курені не словами, а конкретною справою довели, що козаки є господарями своєї землі. Козацька економіка в області має замкнутий цикл: є свої свиноферми та птахоферми, переробна галузь і фірмові магазини для реалізації продукції. Годі скиглити! Будемо працювати — з'явиться і результат.

Важко не погодитися з козацьким отаманом. Як і з тим, що прийняття закону про козацтво посприяло б створенню додаткових умов для ще більш ефективного господарювання козаків.

Павло КУЩ.

Донецька область.

Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності глибоко сумує з приводу передчасної смерті генерального директора Національного художнього музею України

Михайла РОМАНИШИНА

і висловлює співчуття його рідним і близьким.

Народні депутати України, члени комітету Л. ТАНЮК, В. ЖУРАВСЬКИЙ, Д. ГНАТЮК, М. КОСІВ, С. ПХИДЕНКО, В. ЗАКЛУННА, М. ТУШ, Н. ПОКОТИЛО, В. ШУШКЕВИЧ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311191.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України